

Hopelijk leidt de moord op Ryan al Najjar tot een beter besef van het probleem van vooruitgestuurde minderjarige vreemdelingen

Posted on 6 januari 2026 by Joost Schepel

Gisteren deed de rechtbank in Lelystad uitspraak in het strafproces over de moord op de 18-jarige Ryan. Vader Khaled (53) werd bij verstek veroordeeld tot 30 jaar gevangenisstraf en de zoons/haar broers Muhanad (25) en Mohamed (23) kregen elk 20 jaar.

Wat ging daaraan vooraf?

Op 28 mei 2024 werd in het water bij de Knardijk in Lelystad het levenloze lichaam van Ryan gevonden. Haar handen en voeten waren met 18 meter ducttape vastgebonden en ook haar mond was zo afgeplakt. Zij vertoonde wurgsporen maar was door verdrinking om het leven gekomen. Zij moet dus levend in het water zijn gegoooid. Een grootschalig rechercheonderzoek kwam daarna op gang.

Wie was Ryan?

Ryan is in Syrië geboren en kwam in 2016 als tienjarig meisje met het hele gezin (vader, moeder en 7 andere broers en zusters) in het kader van gezinshereniging vanuit Turkije naar Nederland. Voorafgaand was haar 15-jarige oudste broer Muhanad met mensensmokkelaars naar Nederland gestuurd die met hulp van de stichting Nidos deze gezinshereniging had geregeld. Het gezin kreeg een ruime, voor de grootte van het gezin aangepaste woning in Joure, Friesland toegewezen.

Ryan kwam voor veiligheid naar Nederland, maar veilig was ze hier nooit. Ze groeide op in een streng-islamitisch gezin, maar zag uiteraard op school en in de buurt hoe Nederlandse kinderen opgroeiden.

Begin 2023 toen Ryan 16 jaar oud was, zocht zij hulp. Op blote voeten en in een roze huispak belde zij volledig in paniek bij buurtgenoten aan. Haar vader mishandelde haar en had gedreigd haar te vermoorden. Zij zou worden uitgehuwelijkt, wat zij niet wilde.

Deze buurtgenoten reageerden adequaat. De politie en Veilig Thuis werden ingeschakeld. Er volgden een ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing. Ryan kwam in een gesloten jeugdinrichting. Desondanks kwam ze nog regelmatig naar het ouderlijk huis. Zij weigerde de hijab nog te dragen en begon make-up te gebruiken. Op 20 mei 2024 werd Ryan 18 jaar en eindigde de ondertoezichtstelling. Ook kwam een einde aan de politiebemoeienis. Een week later was zij dood.

Het rechercheonderzoek en de rechtszaak

Haar verjaardag viert Ryan nog thuis. Daarna duikt zij onder bij een vriend in Rotterdam die geen moslim is. Aan haar broers appt zij: 'Mijn gedachtewijze en die van jullie botsen. Het is voor mij heel moeilijk deze leefwijze vol te houden. Het is klaar.'

Voor de familie is dit letterlijk onbestaanbaar. Uit veel apps van vader, moeder, broers én zussen blijkt dat Ryan dood moet. Haar dood zou halal (rein) zijn. De oudste broers Muhanad en Mohamed achterhalen haar adres, nemen haar op 27 mei met een smoes mee in hun auto en rijden naar de Knardijk in Lelystad waar vader Khaled hen opwacht.

Vader Khaled vlucht naar Syrië

Uit het onderzoek blijkt dat DNA van vader Khaled op het ducttape zit en onder de nagels van Ryan; zij moet zich dus hebben verzet. De mobiele telefoons van Ryan, Muhanad en Mohamed blijken dezelfde weg te hebben afgelegd tot aan de moordplaats.

Muhanad en Mohamed worden gearresteerd. Vader Khaled vlucht voordien terug naar Syrië waar hij nog steeds in vrijheid verblijft. In een email aan *de Telegraaf* bekent vader Khaled de moord en schrijft daarvoor alleen verantwoordelijk te zijn.

Alle schuld op de huistiran

In de meeste islamitische landen is eengerelateerd geweld breed geaccepteerd en kunnen daders door het aanvoeren van 'eerschending' als motief voor moord, strafvermindering of vrijspraak krijgen. Voor dat anker koos de verdediging in Nederland niet. Bij de rechtszitting pleitten Muhanad en Mohamed onschuldig te zijn, zij waren niet bij de moord aanwezig.

In een spreekrechtverklaring stelden twee zussen dat vader Khaled altijd gewelddadig in de opvoeding was en dat zij doodsbang voor hem zijn en altijd in spanning en angst leven zolang hij nog op vrije voeten is. De strategie was duidelijk: alle schuld moest naar de ongrijpbare huistiran Khaled, die ook zijn zoons regelmatig met een riem afranselde, wat hen ook min of meer tot slachtoffers maakte.

Welke lessen zijn uit deze zaak te leren? =

In 2006 zette toenmalig minister Rita Verdonk eengerelateerd geweld op de politieke agenda. Deze vorm van geweld importeren we in belangrijke mate met de immigratie vanuit moslimlanden. Sindsdien zijn er de nodige rapporten verschenen en aanbevelingen gedaan voor politie, hulpverleners en onderwijs. Dat laatste is een kwestie van lange adem.

Om het probleem niet (verder) uit de hand te laten lopen moeten we terughoudender zijn met het vrijwillig binnenhalen van mensen met een zo grote culturele afstand tot de Nederlandse samenleving. Daarvoor hoeft geen wet of

verdrag te worden aangepast. Art. 7 lid 2 van de EU Gezinsherenigingsrichtlijn biedt daarvoor onder andere ruimte.

Dat artikel bepaalt dat EU-lidstaten kunnen verlangen dat onderdanen van derde landen aan integratievoorwaarden voldoen. Ook het Kinderrechtenverdrag verbiedt in artikel 19 expliciet geweld tegen en mishandeling en verwaarlozing van kinderen.

Gezinshereniging in Nederland door een alleenstaande minderjarige vreemdeling (AMV) met zijn buiten de EU wonende gezin zou dan ook *nooit* meer als automatisme of als meest voor de hand liggende mogelijkheid moeten gelden. Ook hiervoor hoeft geen wet of verdrag te worden aangepast. Met een juiste toepassing van de huidige regels kan veel ellende worden voorkomen. Ik schreef hierover eerder al in *Wynia's Week* [dit artikel](#).

Loterijticket

Toegespitst op deze casus moge duidelijk zijn dat bij een serieus onderzoek ter plaatse naar de gezinssituatie van de familie Al Najjar de ouders nooit de kwalificatie van verantwoordelijke ouders zouden hebben verdiend.

Een eerste indicatie daarvoor was al het vooruitsturen van hun 15-jarige zoon met mensensmokkelaars op een krakkemikkig bootje op de Middellandse Zee als een soort 'loterijticket'. Haalt hij het niet, dan (heeft hij) pech gehad. Haalt hij het wel, dan krijgt het hele gezin veilig en vrij toegang tot EU en Nederland.

Ontzetting uit ouderlijk gezag

Belangrijker nog is dat bij een serieus onderzoek ter plaatse naar de gezinssituatie aan het licht zou zijn gekomen dat vader Khaled zeer gewelddadig was (die gewelddadigheid zal echt niet in Joure zijn ontstaan), wat later in Nederland leidde tot de ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing van Ryan.

Naar Nederlandse maatstaven is vader Khaled geen goede vader gebleken. Bij aankomst van Muhanad in Nederland en bij zijn aanvraag tot gezinshereniging had dat behoorlijk moeten worden onderzocht. De uitkomst had dan moeten zijn dat de ouders van Muhanad uit het ouderlijk gezag zouden moeten worden ontzet en dat vervolgens – door het verbreken van de juridische band – er geen sprake meer kon zijn van gezinshereniging in Nederland.

Aankomsten AMV's in Nederland

Volgens de jaarlijks door het ministerie van Justitie gepubliceerde *Staat van Migratie* bedroeg het aantal in Nederland aankomende AMV's:

in 2021	2191
in 2022	4207
in 2023	5804
in 2024	3940 (waarvan 50% Syrische AMV's).

De stichting Nidos

Deze stichting is exclusief bevoegd en verantwoordelijk voor de (gezins)voogdij, opvang en begeleiding van jonge vluchtelingen die zonder hun ouders in Nederland verblijven. Dat betekent dat iedere AMV's onder de hoede van Nidos komt.

Nidos wordt volledig gesubsidieerd met een open einde subsidieregeling. Dus hoe meer AMV's des te meer subsidies, des te belangrijker de organisatie en des te meer personeel (gegevens uit de jaarverslagen van Nidos). De subsidies aan Nidos bedroegen:

in 2021	63 miljoen euro
in 2022	112 miljoen euro
in 2023	205 miljoen euro
in 2024	274 miljoen euro.

Het aantal medewerkers van Nidos hield daarmee gelijke tred. Per 31/12 was dat aantal:

eind 2021	484 medewerkers waarvan 21 gezinsherenigingsfunctionarissen
eind 2022	708 medewerkers waarvan 37 gezinsherenigings functionarissen
eind 2023	965 medewerkers waarvan 69 gezinsherenigingsfunctionarissen
eind 2024	1286 medewerkers.

Blinde vlek

In de jaarverslagen van Nidos wordt geen woord gewijd aan het fenomeen dat AMV's worden vooruitgestuurd met mensensmokkelaars om voor de rest van het gezin gezinshereniging in Nederland aan te vragen. Dat is kennelijk een blinde vlek bij de organisatie en natuurlijk vreemd omdat hier overduidelijk sprake is van een

groeiend probleem.

Wél melden de jaarverslagen met trots dat Nidos een eigen leerstoel heeft bij de Rijksuniversiteit Groningen, die momenteel vervuld wordt door prof. dr. Monica Smit.

Ik heb zowel aan Nidos als aan prof. Smit gevraagd of er onderzoek is of wordt gedaan naar het fenomeen van vooruitgestuurde AMV's voor gezinshereniging in Nederland en zo nee waarom niet. Prof. Smit weigerde commentaar. Nidos antwoordde dat er een lopend WODC-onderzoek is naar de beweegredenen van AMV's om naar Nederland te komen. Daaruit wordt men voorlopig nog niets wijzer.

Maar hopelijk leidt de moord op Ryan nu wel tot een grotere bewustwording en een denkomslag bij Nidos. Dan is haar dood niet helemaal zinloos geweest.

Wynia's Week verschijnt 156 keer per jaar en wordt **volledig mogelijk gemaakt** door de donateurs. Doet u mee, ook in het nieuwe jaar? [Doneren kan zo](#). **Hartelijk dank!**